

Vlaanderen opent varkenscampus

In het Belgische Melle werd op 21 april de nieuwe varkenscampus geopend. Dit gloednieuwe onderzoeksinstituut voor de varkenshouderij maakt deel uit van de Universiteit Gent, de Hogeschool Gent en het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO). De redactie van Veehouder en Veearts nam er een kijkje.

GEESJE ROTGERS

Buitenaanzicht van de nieuwe varkenscampus.

De nieuwe varkenscampus in Melle (vlakbij Gent) ligt in het hart van de Vlaamse varkenshouderij. West-Vlaanderen is de varkensprovincie bij uitstek, benadrukt de Vlaamse onderwijsminister Hilde Crevits die de varkenscampus opende met het naar binnen dragen van de eerste bewoner. De campus wil kennis ontwikkelen die de Vlaamse varkenssector toekomst geeft. Vlaanderen telt 5.000 varkensbedrijven, 130 veevoerbedrijven en 17 varkensslachthuizen. Veel dierenartsen zijn opgeleid aan de Universiteit Gent (faculteit diergeneeskunde). Jaarlijks studeren zo'n 200 dierenartsen af, waarvan circa tien gespecialiseerd zijn in de varkenshouderij.

De stal voor drachtige zeugen is ingericht met voerligboxen met uitloop en de centrale groepsruimte is ingestrooid met een dikke laag stro. Met deze bijzondere indeling hoopt de varkenscampus rangordegevechten in de groep en daardoor ontstane pootproblemen te verminderen.

Een blik in de centrale gang met rechts de stal voor de zeugen en links de stal voor de vleesvarkens. Aanvankelijk leerden studenten te kijken naar varkenssignalen aan de hand van foto's, maar vanuit deze centrale gang kunnen zij naar de levende dieren kijken.

Lactatievoerders voor zeugen (bijvoorbeeld toevoeging van omega 3 voor vitalere biggen) en bijvoeding van biggen zijn de belangrijke thema's van onderzoek in de kraamafdeling. Opvallend in de kraamafdeling zijn de zeer lage tussen- en achterschotten. Voor het gescheiden houden van de tomen zijn geen hoge schotten nodig, aldus een van de onderzoekers, en lage schotten geven een veel beter zicht op de dieren.

Het optimale bedrijfsslachtgewicht

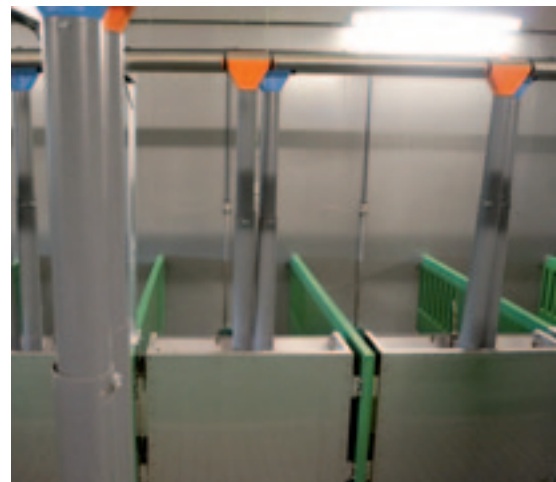
Het eerste onderzoek dat zal plaatsvinden op de nieuwe varkenscampus betreft het zoeken naar het economisch meest optimale slachtgewicht. Dat optimale slachtgewicht is bedrijfsspecifiek. Zo kan het bijvoorbeeld financieel lonen om de varkens een week eerder of juist later af te leveren. Onderzoeker Frederik Leen van onderzoeksinstituut ILVO: "Vlaamse en Nederlandse varkenshouders zijn kampioen in het behalen van goede technische resultaten. Maar of de beste technische resultaten ook economisch de beste zijn, is zeer de vraag. Wij willen via een rekenmodel inzicht geven in vragen of het loont om de varkens wat langer aan te houden als de voerprijzen laag zijn."

De inseminatieststal wordt vooral gebruikt voor onderwijsdoeleinden: studenten leren hier berige zeugen detecteren, zeugen insemineren en scannen op drachtigheid. De stal is voorzien van open te klappen roosters zodat de mest direct in de put valt. Dat voorkomt dat mest het gangpad ingelopen wordt door studenten.

De varkenscampus kan grotere groepen tegelijk ontvangen. Deze hygiënesluis moet nog worden voorzien van douches. Naast de douche voor bezoekers bevindt zich de douche voor de zeugen. Hier wordt bijvoorbeeld onderzocht of douchen met bepaalde soorten shampoo een reductie geeft van kiemen als MRSA. Uit onderzoek blijkt al dat bepaalde shampoos een reductie geven, maar het effect is tijdelijk.

Op de foto de afdeling voor voederproeven bij gespeende biggen: kleine aparte hokjes met gescheiden voertrog en weegapparatuur. Het aanstaande onderzoek zal zich vooral richten op het zoeken naar voeradditieven die verteringsproblemen tegengaan.

Ammoniak en geur zijn de twee belangrijkste criteria voor de vergunningverlening aan varkensbedrijven in Vlaanderen. In deze stal worden nieuwe reductietechnieken voor geur en ammoniak getest. Er wordt gekeken naar zogenoemde *end-of-pipe*-technieken, zoals de luchtwasser, maar ook naar een aanpak van emissies bij de bron. Met kleinere mestputten en het creëren van bepaalde luchtstromen in de stal hopen de onderzoekers de emissies naar het milieu te beperken. §

Desinfectie stallen met probiotica

“Als we de stal goed reinigen en desinfecteren, is tijdens de ronde minder medicatie nodig.” Vanuit die insteek doet onderzoeker Koen de Reu onderzoek naar de reiniging en desinfectie van stallen. De Reu benadrukt de nadelen van de klassieke desinfectie, zoals die op veruit de meeste varkens- en pluimveebedrijven tijdens de leegstand wordt toegepast. Met deze wijze van desinfecteren haal je zowel de goede als slechte bacteriën uit de stal. “De klassieke desinfectie staat onder druk”, vervolgt De Reu, “Het is een belasting voor het milieu en bovendien ontwikkelen sommige kiemen resistentie tegen desinfectiemiddelen.” Daarom wordt op onderzoeksinstituut ILVO een nieuwe wijze van desinfectie beproefd: de probiotische desinfectie. De bedoeling is om zoveel gunstige bacteriën in de stal te brengen, dat deze de kwade overheersen. Helaas weet het ILVO met de probiotische desinfectie nog geen acceptabele resultaten te bereiken, geeft De Reu toe.